

SCHEIN GÁBOR
Napok sötétje

Nem félek. A törvények metszéspontjai
közül én sem téphetem ki a szemem,
a szájam. Útöttem és hallgattam.
De mint lefolyóban a zsír, az ütésben,
sőt az ölelésben is ott romlik
a szavak hordaléka. Még sincs nagyobb
kegyelem, mint húsban lakozni,
és kiinni egy ölelésben a mindenség
poharát. Bennem élsz halálra ítélve.
Bármikor átkopoghatsz hozzám,
tehát fényéynyire vagy. Ujjaink
némán értik egymást, derekunk
mégis bennszakad, lábunk présbe fogva,
és sokszor elfog a rettegés. Este van.
Lenézek a hídról, feketéllik a Duna,
és nem tudom, két uszadékfát látok-e,
vagy magunkat, bukdácsoló
macskafejjel, a napok sötétjében.

Wagner János: Villanások I.